

А. Й. Багмут

Інтонологія

ІНТОНОЛОГІЯ (від лат. *intono* – голосно вимовляю і ...*логія*) – розділ *мовознавства*, що вивчає [інтонацію](#) в її структурних, функціональних, комунікативних та стилістичних аспектах. Об'єкт І. – звуковий бік мовлення в його систем. (літ., або кодифіковане, спонтанне, діалектне) і функціонал.-стильових (публічне, розмовно-побут., сценічне та ін.) різновидах. І. встановлює значення і форми тонал., динам., темпорал. характеристик мовлення у зв'язку з семантикою висловлення та його комунікат. спрямуванням; залежність акустич. змін у висловленні від його семантики, синтаксич. форми, ситуації спілкування, мети комунікації, стилю мовлення тощо; інтонац. особливості певної мови, її типол. риси та універсалії. Одиниці І. – інтонац. контур (містить тонал. і динам. контури), інтонема, інтонац. структура висловлення, фрази, синтагми. І. розглядає зміни частоти осн. тону та інтенсивності, а також часові характеристики висловлення у їхньому акустич. вираженні. В Україні І. розвивається від 1960-х рр.

Бібліографічний опис:

Інтонологія / А. Й. Багмут // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12427>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).